

TOESPRAAK VAN PRIESTER CIPRIAN POPESCU BIJ ZIJN INSTALLATIE TOT PRIESTER IN DE PAROCHIE VAN HASSELT

Hasselt – 1 juli 2012

**Monseigneur,
Broeders en zusters in de Heer,**

"Heer, ik ben niet waardig dat gij onder mijn dak komt, maar alleen zeggen dat het woord, en mijn dienaar zal genezen worden". Toen Jezus dit hoorde, verwonderde hij zich en zei tot hen die hem volgden: *"Voorwaar, Ik zeg u, ik heb niemand in Israël gevonden die zoveel geloof heeft".*

In ons dagelijks leven is er een vraag die over het algemeen moeilijk te beantwoorden is, zowel voor de gelovigen, als voor de ongelovigen, namelijk: Wat is geloof? Er is natuurlijk altijd een antwoord, maar ook voor de gelovigen blijft hun relatie met God een mysterie. Ook voor de ongelovigen is het geloof één van de belangrijkste onmetelijke menselijke vermogens, wat betekent dat het ook voor hen een mysterie blijft.

In de Evangelielezing van vandaag gaat Jezus' reactie in tegen de gangbare manier van het begrijpen van het geloof in zijn tijd. Geloof is niet de aanvaarding van een religieuze regel of Wet! Voor christenen is geloof is van met liefde en nederigheid te gelovigen dat Jezus de Heer is en hij de macht heeft om te genezen, te luisteren en van je te houden.

"Heer Jezus Christus, Zoon van God, heb medelijden met mij de zondaar!" Het gebed van het hart is een van de mooiste uitingen van het geloof. Het is de meest eenvoudige geloofsbelijdenis en het nederigste gebed, maar ook het meest krachtige.

Het gaat om een gebed dat begint op onze lippen en in onze gedachten en dat we moeten laten gaan, diep in ons, om het meest intieme deel van ons wezen te bereiken: het hart!

Jezus verwonderde zich niet door de woorden van de Honderdman! Jezus zag zijn hart; Jezus voelde zijn liefde en ontving het offer van zijn openbare vernedering. Meer dan dat toont Hij Zijn liefde door de genezing van de verlamde dienaar en door in alle nederigheid en voor alle mensende honderdman volgende woorden uit te spreken:

«Υπαγε, ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι · καὶ ἰάθη ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ».

«Ga, zoals je hebt geloofd en laat het je gebeuren. En de jongen werd op ditzelfde ogenblik genezen».

**Monseigneur,
Broeders en zusters,**

Ik wil graag onze Heer danken voor de zending waarvoor Hij mij geroepen heeft, hier in deze Parochie. Ik wil allereerst mijn Metropoliet Panteleimon en alle priesters van het Aartsbisdom danken, voor hun liefde. Ik wil u, Monseigneur Athenagoras, bedanken voor de genade die u over mij hebt afgesmeekt en voor al het werk dat hij doet voor de Kerk.

Ik wil u allen bedanken voor uw gebeden en voor jullie openheid van hart! Ik ben het niet waard om jullie herder te zijn! Het enige wat ik heb, is het Evangelie en de gebeden van onze Kerk! Bid de Heer voor mij, zondaar, en voor mijn familie, om altijd te doen volgens Gods' wil en om Zijn steeds Zijn oneindige genade te hebben!